

รายวิชา ภาษาไทย

รหัสวิชา ท๒๑๑๐๒

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

เรื่อง ภาษาพูดและภาษาเขียน (๑)

ครูผู้สอน

ครูวิชุดา

กสินจงกล

ครูรุ่งพิรุณ

เขื่อนรอบ

ภาษาพูดและภาษาเขียน (๑)

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. ระบุความแตกต่างของภาษาพูดและภาษาเขียน
๒. ใช้ภาษาพูดและภาษาเขียนได้อย่างเหมาะสม
๓. เห็นคุณค่าและความสำคัญของภาษาพูดและภาษาเขียน

ชวนคิด พิณิจสาร

๑. รุ่ง ชื่นไปหาเค้าที่บ้านกันดีกว่า
๒. รุ่งอย่างนี้ฉันไปหาเขาที่บ้านเสียดีกว่า

ชวนคิด พินิจสาร

วิถีทัศน์เรื่อง ประโยคสื่อสาร

HELP.COM
otpc
WWW.OTPCHELP.COM

สื่อวีดิทัศน์ใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น

ขอขอบคุณสื่อวีดิทัศน์

เรื่อง ภาษาพูด ภาษาเขียน - ภาษาไทย ป.๖

เผยแพร่โดย ครูโอ๋ สื่อการเรียนการสอน

เผยแพร่วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๙

ที่มา : <https://www.youtube.com/>

[watch?v=KRabBxeLNfk](https://www.youtube.com/watch?v=KRabBxeLNfk)

ภาษาพูด ภาษาเขียน

ภาษาพูด และ ภาษาเขียน เป็นคำที่ใช้เรียกระดับของภาษา มิได้มีความหมายตรงตามตัวอักษรว่า ภาษาที่ใช้สำหรับพูด และภาษาที่ใช้สำหรับเขียน ภาษาพูด หมายถึง ภาษาระดับลำลองหรือภาษาระดับไม่เป็นทางการ

ภาษาพูด ภาษาเขียน

ส่วนภาษาเขียน หมายถึง ภาษาระดับแบบแผนหรือ
ภาษาระดับทางการ ทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน
สามารถใช้สื่อสารโดยวิธีพูดหรือโดยวิธีเขียนก็ได้
กล่าวคือ เราอาจพูดเป็นภาษาเขียน หรือเขียนเป็นภาษา
พูดก็ได้ เช่น

ภาษาพูด ภาษาเขียน

ข้อความว่า *แต่ละบ้านควรทำบัญชีให้รู้ว่าเดือน ๆ หนึ่ง มีรายรับและรายจ่ายเท่าไร* เป็นภาษาพูด

ข้อความเดียวกันนี้ ถ้าเป็นภาษาเขียนจะใช้ว่า *แต่ละครอบครัวควรทำบัญชีให้รู้ว่า แต่ละเดือนมีรายรับและรายจ่ายเท่าไร* ข้อความนี้อาจใช้พูดหรือใช้เขียนก็ได้

ภาษาพูด ภาษาเขียน

ตามปรกติ เมื่อคนเราพูด มักใช้ภาษาที่เป็นทางการ น้อยกว่าเมื่อเราเขียนภาษาพูด แม้จะไม่เป็นทางการนัก แต่ก็สร้างความรู้สึกร่วมกันเองแก่ผู้อ่านหรือผู้ฟัง ส่วนภาษาเขียนมีลักษณะเป็นทางการ จริงจัง และสร้างความรู้สึกร่วมกันห่างไกลแก่ผู้อ่านหรือผู้ฟัง

ภาษาพูด ภาษาเขียน

ดังนั้น การจะเลือกใช้ภาษาพูดหรือภาษาเขียนผู้ใช้ภาษา
ต้องพิจารณาสถานการณ์ ความประสงค์ของผู้ใช้ภาษา
สถานภาพและระดับความสัมพันธ์กับผู้อ่านหรือผู้ฟังเป็นสำคัญ
เมื่อพูดกับเพื่อน พูดกับพ่อแม่ เขียนบันทึกในไดอารี่
เขียนข้อความสั้น ๆ ฝากให้พี่ ควรใช้ภาษาพูด

ภาษาพูด ภาษาเขียน

แต่ถ้าพูดรายงาน หน้าชั้นเรียน พูดในที่ประชุม
กล่าวสุนทรพจน์ พูดสัมภาษณ์เมื่อสมัครงานหรือเรียนต่อ
เขียนจดหมายถึงผู้ใหญ่ เขียนข้อความสั้น ๆ ถึงครู
ควรใช้ภาษาเขียน

ชวนคิด พินิจสาร

สิ่งนี้เรียกอย่างไรให้สุภาพ

คำใดคือภาษาเขียน

คุณแรง

นกแรง

นางแรง

อีแรง

คำใดคือภาษาเขียน

รถเครื่อง

รถจักรยานยนต์

มอเตอร์ไซด์

จักรยานเครื่อง

ลงมือทำ จดจำได้

ให้นักเรียนจับกลุ่ม กลุ่มละ ๔- ๕ คน ศึกษาใบความรู้
“ภาษาพูด ภาษาเขียน” แล้วลองสืบค้นความรู้เรื่อง
คำที่ใช้ภาษาพูดและภาษาเขียน จากนั้นออกมาสรุป
ความรู้ที่ศึกษาหน้าชั้นเรียน

ใบความรู้ ภาษาพูด ภาษาเขียน

ใบความรู้ที่ ๒๐ เรื่อง “ภาษาพูด ภาษาเขียน (๑)”

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง นำชื่นชม นำเชิดชู

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๐ เรื่อง ภาษาพูดและภาษาเขียน (๑)

รายวิชา ภาษาไทย ๑ รหัสวิชา ท ๒๑๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

ภาษาพูด - ภาษาเขียน

ภาษาพูด และ ภาษาเขียน เป็นคำที่ใช้เรียกระดับของภาษา มิได้มีความหมายตรงตามตัวอักษรว่า ภาษาที่ใช้สำหรับพูด และภาษาที่ใช้สำหรับเขียน ภาษาพูด หมายถึง ภาษาระดับลำลองหรือภาษาระดับไม่เป็นทางการ ส่วนภาษาเขียน หมายถึง ภาษาระดับแบบแผนหรือภาษาระดับทางการ ทั้งภาษาพูดและภาษาเขียนสามารถใช้สื่อสารโดยวิธีพูดหรือโดยวิธีเขียนก็ได้ กล่าวคือ เราอาจพูดเป็นภาษาเขียน หรือเขียนเป็นภาษาพูดก็ได้ เช่น

ข้อความว่า *แต่ละบ้านควรทำบุญให้รู้ว่าเดือนนี้* ๗ มีรายรับและรายจ่ายเท่าไร เป็นภาษาพูด

ข้อความเดียวกันนี้ ถ้าเป็นภาษาเขียนจะใช้ว่า *แต่ละครอบครัวควรทำบุญให้รู้ว่า แต่ละเดือนมีรายรับและรายจ่ายเท่าไร* ข้อความนี้อาจใช้พูดหรือใช้เขียนก็ได้

ตามปกติ เมื่อคนเราพูด มักใช้ภาษาที่เป็นทางการน้อยกว่าเมื่อเราเขียนภาษาพูด แม้จะไม่ใช่ทางการนัก แต่ก็สร้างความรู้สึกร่วมกันเองแก่ผู้อ่านหรือผู้ฟัง ส่วนภาษาเขียนมีลักษณะเป็นทางการ จริงจัง และสร้างความรู้สึกร่วมกันห่างแก่ผู้อ่านหรือผู้ฟัง ดังนั้น การจะเลือกใช้ภาษาพูดหรือภาษาเขียนผู้ใช้ภาษาต้องพิจารณา สถานการณ์ ความประสงค์ของผู้ใช้ภาษา สถานภาพและระดับความสัมพันธ์กับผู้อ่านหรือผู้ฟังเป็นสำคัญ เมื่อพูดกับเพื่อน พูดกับพ่อแม่ เขียนบันทึกโน้ตไดอารี่ เขียนข้อความสั้น ๆ ผากให้พี่ ควรใช้ภาษาพูด แต่ถ้าพูดรายงานหน้าชั้นเรียน พูดในที่ประชุม กล่าวสุนทรพจน์ พูดสัมภาษณ์เมื่อสมัครงานหรือเรียนต่อ เขียนจดหมายถึงผู้ใหญ่ เขียนข้อความสั้น ๆ ถึงครู ควรใช้ภาษาเขียน

ชวนคิดช่วงท้าย

ภาษาพูดและภาษาเขียน
มีการใช้ที่แตกต่างกันอย่างไร

คำไหนใช้ถูก

บั้งเขียน

บั้งเหียน

บังเหียน

น. เครื่องบังคับม้าให้ไปในทางที่ต้องการ ทำด้วยเหล็กหรือไม้ใส่ผ่าปากม้า ปลายทั้ง ๒ ข้าง มีห่วงสำหรับผูกสายบังเหียนโยงไว้ให้ผู้ขี่ถือ,

โดยปริยายหมายความว่า อำนาจบังคับบัญชาให้เป็นไปในทางที่ต้องการ เช่น ถือบังเหียนการปกครองบ้านเมือง กุมบังเหียน.

ม้าท่องเที่ยว ณ หัวหิน : นายธีรสุด ฉ่ำทรัพย์

แหล่งที่มา : <https://dictionary.orst.go.th/พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๕๔> สืบค้นเมื่อ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๕

บทเรียนครั้งต่อไป

ภาษาพูดและภาษาเขียน (๒)

ดาวน์โหลดเอกสารได้ที่ www.dltv.ac.th

รายวิชาภาษาไทย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

